

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2020.6K(135).42
УДК 378.091.212:004

Чопик Р. В.
кандидат педагогічних наук, доцент,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич

ГОТОВНІСТЬ СТУДЕНТІВ ДО ОСВІТЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Стаття присвячена проблемі дослідження готовності студентів до освітнього процесу в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання. Мета дослідження: вивчення ступеня готовності студентів до дистанційного навчання та виявлення основних бар'єрів у організації освітнього процесу в умовах карантину. Для виконання завдань дослідження застосовувалися теоретичні та емпіричні методи. З допомогою діалектичного методу встановлено взаємозв'язок якості вищої освіти і готовністю та мотивацією студентів до освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання. На основі методу порівняння здійснено розподіл значущості бар'єрів, які виникають в студентів під час організації освітнього процесу в умовах карантину. Емпіричне дослідження було проведено методом анонімного опитування з використанням додатку Google Forms. В опитуванні брали участь студенти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка спеціальностей 014 «Середня освіта (Фізична культура)» і 227 «Фізична терапія, ерготерапія». Опитування проведено у два етапи: на першому у травні 2020 року участь взяв 151 респондент; на другому в грудні 2020 року – 105 студентів. Підтверджено наявність бар'єрів, які ускладнюють можливості студентів щодо участі в освітньому процесі в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання. Встановлено, що якісний Інтернет вдома, який є однією із обов'язкових передумов налагодження синхронної взаємодії здобувача освіти із викладачем, має лише приблизно половина студентів: 43,7% опитаних у II семестрі 2019/2020 н.р., 55,2% – у I семестрі 2020/2021 н.р.. Основним пристроєм, що забезпечує зв'язок під час дистанційного навчання, для переважної більшості студентів є мобільний телефон: 52,7% респондентів у II семестрі 2019/2020 н.р., 58,9% – у I семестрі 2020/2021 н.р.. Доведено, що безперешкодний доступ до телекомунікаційних пристроїв синхронного зв'язку із якісним Інтернетом є одним із основних бар'єрів для участі студентів в освітньому процесі в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання.

Ключові слова: бар'єри, готовність, дистанційне навчання, Інтернет, мотивація, студенти.

Chopyk Roman. Students' readiness for the educational process in quarantine conditions using distance learning technologies. The article is devoted to the problem of studying of the students' readiness for the educational process in quarantine with the use of distance learning technologies. The purpose of the study: to study the degree of readiness of students for distance learning and to identify the main barriers to the organization of the educational process in quarantine. Theoretical and empirical methods were used to perform the research tasks. With the use of the dialectical method was established the relationship between the quality of higher education and the readiness and motivation of students for the educational process using distance learning technologies. Based on the method of comparison, the significance of barriers that arise in students during the organization of the educational process in quarantine is distributed. The empirical study was conducted by means of an anonymous survey using the Google Forms application. Students of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, specialties 014 "Secondary Education (Physical Education)" and 227 "Physical Therapy, Occupational Therapy" took part in the survey. The survey was conducted in two stages: the first in May 2020 was attended by 151 respondents, the second in December 2020 – 105 students. The existence of barriers that make it difficult for students to participate in the educational process in quarantine using distance learning technologies has been confirmed. It is established that high-quality Internet at home, which is one of the prerequisites for establishing synchronous interaction between students and teachers, has only about half of students: 43.7% of respondents in the second semester of 2019/2020 academic year, 55.2% – in the first semester of 2020/2021 academic year. The main device that provides communication during distance learning, for the vast majority of students is a mobile phone: 52.7% of respondents in the second semester of 2019/2020 academic year, 58, 9% – in the first semester of 2020/2021 academic year. It is proved that unimpeded access to a device of synchronous communication with high-quality Internet is one of the main barriers for students to participate in the educational process in quarantine using distance learning technologies.

Keywords: barriers, readiness, distance learning, Internet, motivation, students.

Постановка проблеми. Сучасні глобалізаційні процеси в економіці, інновації в галузі інформаційних і комунікаційних технологій а також швидкі соціальні зміни стали головними катализаторами суспільного розвитку. Це обумовлює необхідність не тільки переосмислення цілей і організації освітнього процесу, але й формування та утвердження нової парадигми освіти. Одним із базових понять і компетентностей нової парадигми освіти повинно стати уміння вчитися [17]. Вказана компетентність набула ще більшого значення у контексті сучасних викликів, які постали перед світовою спільнотою, і освітою зокрема, у зв'язку з пандемією Covid-19. Особливо актуальною на сучасному етапі є проблема організації і здійснення освітнього процесу в закладах вищої освіти, які проводять підготовку фахівців прикладного спрямування, у тому числі для галузей фізичної культури та охорони здоров'я.

Аналіз літературних джерел. Організація освітнього процесу з використанням технологій дистанційної освіти набула масового застосування впродовж останнього року в зв'язку із карантинними обмеженнями, спричиненими

поширенням коронавірусної інфекції Covid-19. Незважаючи на це, проблема впровадження дистанційного навчання в освітній процес ЗВО є предметом наукових досліджень вже упродовж тривалого часу.

Особливості впровадження технологій дистанційного навчання в освітній простір нашої країни вивчали вітчизняні учені В. Гриценко, О. Гороховський, П. Дмитренко, Г. Козлакова, А. Мушака, Ю. Пасічник, П. Стефаненко, О. Хмель та ін. [12, С. 59-60]. Погоджуючись із думкою вчених, зокрема Т. М. Оришин, Т. О. Ваврик [9], розглядаємо дистанційне навчання, з одного боку, як сукупність педагогічних технологій, що базується на принципах відкритого комп'ютерного навчання та активних методів спілкування в інформаційно-освітньому просторі для організації освіти здобувачів, розподілених у просторі і часі; з іншого боку дистанційне навчання – синтетична, інтегральна, гуманістична форма навчання, що базується на широкому спектрі традиційних і нових інформаційних технологій та технічних засобів, які використовуються для представлення навчального матеріалу, його самостійного вивчення.

Проблеми і перспективи дистанційної освіти у ЗВО України проаналізовано у дослідженнях А. Веремчука [2], В. Кухаренко [7], огляд моделей, принципів, форм і методів дистанційного навчання здійснено у роботах Н. Гаврилюка [2], В. Кабака [4]. На сучасному етапі, у зв'язку з поширенням пандемії Covid-19, дослідники приділяють особливу увагу технологіям впровадження дистанційного навчання в освітній процес з різних галузей знань, у тому числі фізичної культури і охорони здоров'я [5, 10, 11, 13]. При цьому одне з провідних місць займає проблематика формування у здобувачів вищої освіти професійних компетентностей [6, 14].

На основі аналізу результатів численних досліджень фахівцями визначено такі переваги дистанційної освіти: гнучкість; економія коштів та часу; інтерактивність; ефективність; самоефективність; самомотивація; індивідуалізація навчання [8]. Також встановлено, що у впровадженні дистанційного навчання є певні труднощі або бар'єри, які проявляються як з боку закладу освіти, так і викладачів та студентів. Загалом, бар'єри у впровадженні дистанційних технологій розподіляють на чотири види: на рівні студента, викладача, інфраструктури та технологій і управління закладом освіти [15]. Рівень студента включає сформованість навичок роботи з технологіями, самостійного навчання, самомотивації, доступ до Інтернету [16]. Як зазначають дослідники, доступ студентів до Інтернету є одним із головних бар'єрів дистанційного навчання [8, 9, 10]. Однак, проведений нами аналіз літературних джерел дає нам підстави стверджувати, що проблема належного доступу студентів до можливостей дистанційного навчання досліджена недостатнього і потребує подальшого вивчення. Тому дослідження готовності студентів до освітнього процесу в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання видається нам актуальним.

Мета дослідження полягає у вивченні ступеня готовності студентів до дистанційного навчання та виявлення основних бар'єрів у організації освітнього процесу в умовах карантину.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження проведено з використанням теоретичних і емпіричних методів. На основі діалектичного методу встановлено взаємозв'язок якості вищої освіти і готовності та мотивацією студентів до освітнього процесу в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання. Застосування методу порівняння дозволило здійснити розподіл основних бар'єрів, які виникають в студентів під час організації освітнього процесу в умовах карантину.

Емпіричну базу дослідження склали результати опитування студентів Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Опитування проведено в рамках внутрішнього контролю якості освітнього процесу в навчально-науковому інституті фізичної культури і здоров'я Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка у два етапи. На першому етапі, який проведено у травні 2020 року, в анкетуванні взяли участь студенти 1-4 курсів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Анкетуванням охоплено 151 студент: з них 72 здобувачі, які навчаються за спеціальністю 014 «Середня освіта (Фізична культура)» та 79 – здобувачів спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія». Другий етап опитування проведено у грудні 2020 року. В анкетуванні взяли участь студенти 2-4 курсів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Загалом опитано анкетуванням охоплено 105 студентів: з них 52 здобувачі, які навчаються за спеціальністю 014 «Середня освіта (Фізична культура)» та 53 – здобувачів спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія». Опитування проводилося шляхом анонімного анкетування з використанням додатку Google Forms. Отримані результати аналізувалися за допомогою методів математичної статистики.

Нами вже досліджувалися цінності та мотиви здоров'язбережувальної діяльності студентів [3, с. 354]. В даному дослідженні важливо було встановити готовність студентів до освітнього процесу в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання та її вплив на мотивацію до навчання здобувачів вищої освіти в інституті фізичної культури і здоров'я.

Як засвідчують результати опитування, переважна більшість студентів має належну мотивацію – набути професійні знання та компетентності та стати висококваліфікованим фахівцем, що відповідає пізнавальній потребі. Таких респондентів налічується понад 52 %, причому на спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» рівень мотивації студентів є вищим, ніж серед їхніх колег на спеціальності 014 «Середня освіта (Фізична культура)», і складає 60,6 % проти 44,4 % відповідно.

Ще одним потужним мотивом студентів до навчання можна вважати бажання в майбутньому знайти хорошу роботу. Саме це спонукає здобувати вищу освіту 36,2 % студентів (39,4 % – для студентів спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» та 33,3 % – 014 «Середня освіта (Фізична культура)»). Варто також зауважити, що серед здобувачів вищої освіти є певна кількість студентів, які не мають чітко окресленої мотивації, і вчать у ЗВО тільки тому, щоб здобути вищу освіту – 14,5 % (2,3 % на спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» та 19,4 % на 014 «Середня освіта (Фізична культура)») відповідно. Престижність мати вищу освіту є основним мотивом для 7,2 % (6,2 % – для студентів спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» та 8,3 % – 014 «Середня освіта (Фізична культура)»).

Таким чином результати анкетування вказують на те, що переважна більшість студентів має належний рівень мотивації для здобуття освіти у ЗВО. Однак є незначний відсоток таких осіб, які навчаються просто для того, щоб мати

вищу освіту. Очевидно, що для представників цієї категорії відсутність належної мотивації у навчанні може бути передумовою їхньої низької успішності.

Важливе значення для належної організації освітнього процесу з використанням технологій дистанційного навчання в умовах карантинних обмежень має наявність у студентів вдома стабільного Інтернету належної якості. Адже якісний інтернет-зв'язок є основною умовою ефективної синхронної взаємодії здобувача освіти з викладачем в режимі реального часу. І якщо викладачеві належні умови роботи повинен забезпечити ЗВО, то студент має про це подбати сам, причому карантинні обмеження вимагають зробити це вдома. Результати проведеного нами опитування вказують, що якісний Інтернет вдома має лише приблизно половина студентів (рис. 1). Отримані результати узгоджуються з низкою досліджень науковців Н.Т. Саган, Л.М. Заяць, О.Я. Жураківська та ін. [10], В.В. Лук'яненко, В.В. Вадаська, О.Г. Корбут та ін. [8].

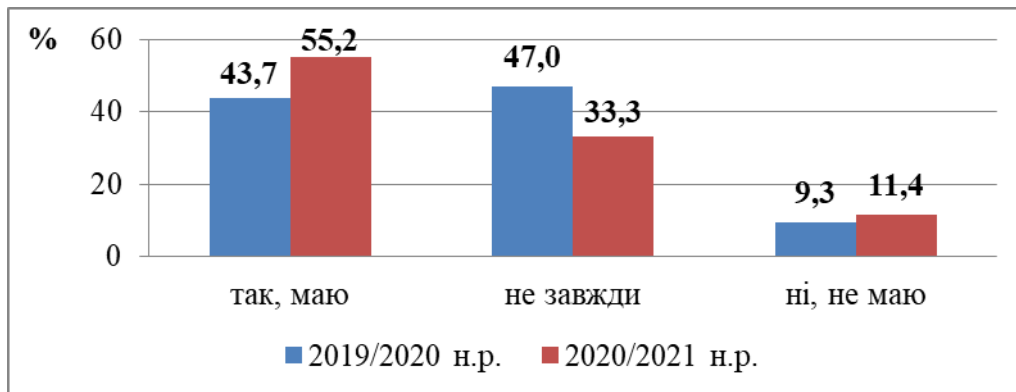

Рис. 1. Забезпеченість якісним Інтернетом студентів вдома

Забезпеченість якісним Інтернетом у домашніх умовах поступово поліпшується, однак задовольняє далеко не усіх студентів. Варто зазначити, що відсутність домашнього Інтернету належної якості негативно впливає також і на асинхронне опосередковане навчання, яке передбачає самостійне вивчення здобувачами освіти матеріалу у віддаленому режимі.

Результативність дистанційного навчання також певним чином залежить від того, яким пристроєм телекомунікації користується здобувач освіти під час синхронної та асинхронної взаємодії. Результати проведеного опитування вказують, що переважна більшість студентів для дистанційного навчання використовує мобільні телефони, а не стаціонарні комп'ютери (рис. 2). Оскільки покриття якісним мобільним Інтернет зв'язком для усіх регіонів нашої країни залишається ще недоступне, стає зрозуміло чому така велика кількість студентів вказує на відсутність належного Інтернету (рис. 1).

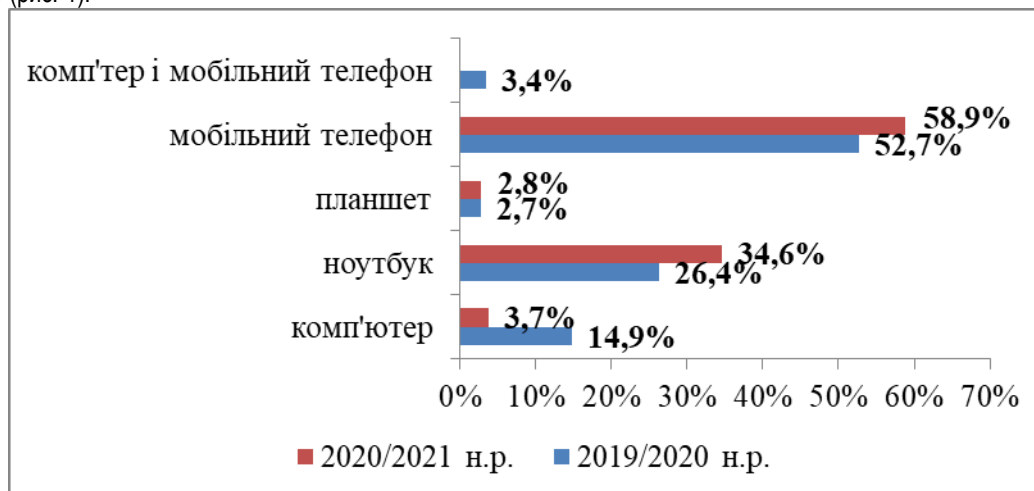

Рис. 2. Пристрої, які використовують здобувачі вищої освіти під час дистанційного навчання

Важливим завданням нашого дослідження було з'ясувати, які ще бар'єри існують у студентів під час дистанційного навчання в умовах карантинних обмежень. Результати опитування підтверджують, що безперешкодний доступ до пристрою із якісним Інтернетом є одним із головних бар'єрів у студентів під час дистанційного навчання (рис. 3). До цієї групи належать не тільки студенти, що не мають якісного Інтернету вдома, але й здобувачі, у яких один пристрій на декількох членів сім'ї. Серед інших труднощів студенти вказують багато незрозумілого матеріалу та великий обсяг завдань, які доводиться виконувати в умовах дистанційного навчання.

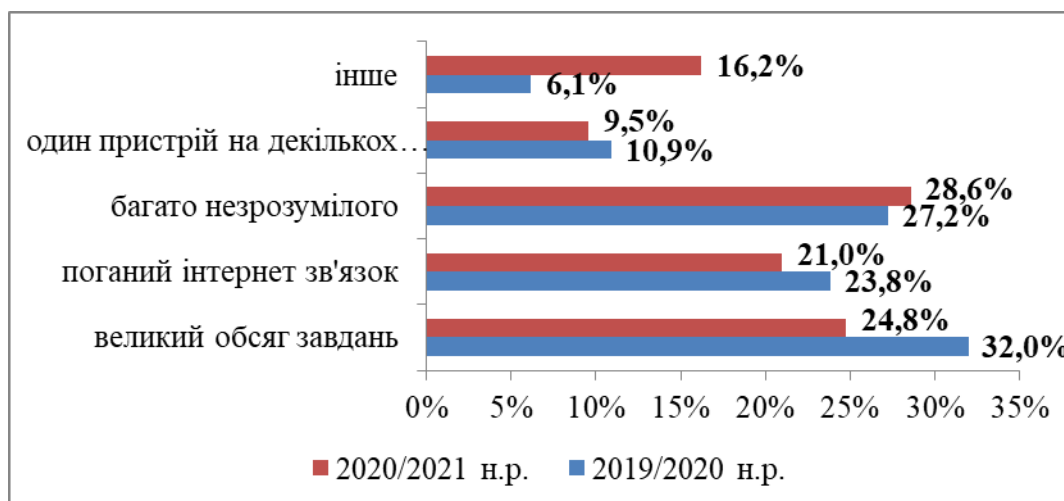

Рис. 3. Основні бар'єри, які виникають у здобувачів вищої освіти під час дистанційного навчання

В категорії «інше» частими є скарги студентів на фізичну і сенсорну втому. Підтвердженням значного навантаження, яке отримують студенти під час дистанційного навчання є розподіл відповідей стосовно часу, який вони витрачають під час безпосереднього використання пристроїв телекомунікації з освітньою метою (рис. 4). Варто зазначити, що вказаний час не слід отожднювати із середньоденною тривалістю навчання студента, оскільки значна частина завдань під час самостійної роботи виконується також і без застосування технічних засобів зв'язку.

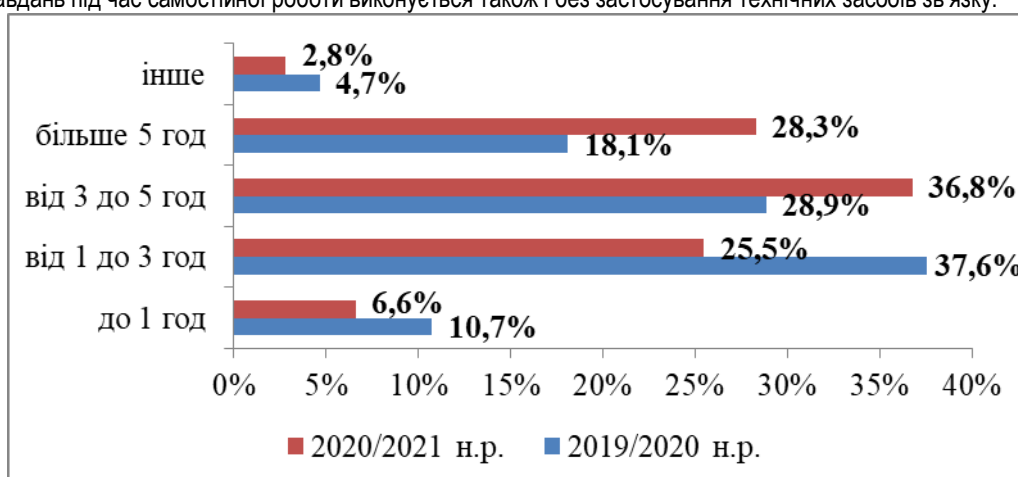

Рис. 4. Усереднена денна тривалість роботи здобувачів вищої освіти з використанням пристроїв телекомунікації під час дистанційного навчання

Результати порівняльного аналізу вказують, що у I семестрі 2020/2021 н.р. порівняно із попереднім семестром відбулися певні якісні зміни щодо зменшення традиційних бар'єрів під час дистанційного навчання (рис. 3). Однак у I семестрі 2020/2021 н.р. спостерігається збільшення навантаження, яке зазнають студенти під час дистанційного навчання. Таку тенденцію ми пояснюємо вищим рівнем залучення студентів до дистанційного навчання у 2020/2021 н.р., ніж у II семестрі 2019/2020 н.р., що з поліпшенням організації освітнього процесу виглядає цілком закономірно.

Висновки. В результаті проведеного дослідження нами отримані результати аналізу готовності студентів до освітнього процесу в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання. Підтверджено наявність бар'єрів, які ускладнюють можливості студентів щодо участі в освітньому процесі в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання.

Встановлено, що якісний Інтернет вдома, який є однією із обов'язкових передумов налагодження синхронної взаємодії здобувача освіти із викладачем, має лише приблизно половина студентів: 43,7% опитаних у II семестрі 2019/2021 н.р., 55,2% – у I семестрі 2020/2021 н.р.. Основним пристроєм, що забезпечує зв'язок під час дистанційного навчання, для переважної більшості студентів є мобільний телефон: 52,7% респондентів у II семестрі 2019/2021 н.р., 58,9% – у I семестрі 2020/2021 н.р.. Таким чином доведено, що безперешкодний доступ до телекомунікаційних пристроїв синхронного зв'язку із якісним Інтернетом є одним із основних бар'єрів для участі студентів в освітньому процесі в умовах карантину з використанням технологій дистанційного навчання.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у вивченні ефективності впливу застосування технологій дистанційного навчання на формування фахових компетентностей здобувачів вищої освіти.

Література

1. Веремчук А. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ України. *Психолого-педагогічні*

проблеми сільської школи. 2012. № 43(2). С. 19–27.

2. Гаврилук Н. М. Огляд моделей, принципів, форм і методів дистанційного навчання. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 30. Т. 2. С. 127–130.

3. Грибок Н. М., Чопик Р. В., Закаляк Н. Р. Моніторинг сформованості культури здоров'я студентів педагогічного університету. *Human health : realities and prospects : monographic series "Health and Environment"*. Drohobych, Vol. 2. P. 348–359.

4. Кабак В. В. Особливості впровадження технологій дистанційного навчання у процес підготовки студентів комп'ютерних спеціальностей технічного ВНЗ. *Педагогічні науки* : зб. наук. пр. 2016. Вип. LXXII. Т. 2. С. 144–148.

5. Корзан Т. І., Смірнова Л. М., Павлось Г. В., Зелікова Т. І. Корекційний вплив на стан психофізіологічних функцій студентів у фізичному вихованні засобами дистанційних технологій. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)»*. 2021. Вип. 3(133). С. 61–65.

6. Король О. С., Хрипач А. Г., Заліско О. К., Зелікова Т. І. Формування здоров'язбережувальної компетенції студентів у процесі фізичного виховання засобами дистанційного навчання. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)»*. 2020. Вип. 7(127). С. 95–99.

7. Кухаренко В. Система дистанційного навчання університету. *Теорія та методика навчання математики, фізики, інформатики*. Т. XIII (2015). Вип. 3(37). С. 220–233.

8. Лук'яненко В. В., Вадаська С. О., Корбут О. Г., Свиридова Л. Г. Педагогічні бар'єри дистанційного навчання під час пандемії Covid-19 (міжнародний досвід). *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 32. Т. 2. С. 189–193.

9. Оришин Т. М., Ваврик Т. О. Дистанційна освіта у викликах сучасності. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 29. Т. 2. С. 188–192.

10. Саган Н. Т., Заяць Л. М., Жураківська О. Я., Антимис О. В., Дутчак У. М., Міських В. А. Дистанційне навчання в медичному вузі – реалії сьогодення. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 31. Т. 2. С. 153–156.

11. Снітовська О. Й., Царик Г. М. Викладання медичної термінології під час вивчення англійської мови в умовах дистанційного навчання за допомогою платформи для проведення онлайн-занять ZOOM. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 31. Т. 1. С. 161–164.

12. Шуневич Б. І. Розвиток дистанційного навчання у вищій школі країн Європи та Північної Америки : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01. Київ, 2008. 509 с.

13. Ястребова В. Я. Використання електронних ресурсів у змішаній моделі навчання. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 30. Т. 1. С. 188–191.

14. Яцина О. Ф. Формування професійної компетентності студентів в умовах дистанційного навчання. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 31. Т. 2. С. 84–92.

15. Quadri N. N., Muhammed A., Sanober S., Qureshi M. R. N., & Shah A. Barriers effecting successful implementation of e-learning in Saudi Arabian universities. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*. 2020. № 12(06). P. 94–107. <https://doi.org/10.3991/ijet.v12i06.7003>

16. Mailizar Almanthari A., Maulina S., Bruce S. Secondary School Mathematics Teachers' Views on E-learning Implementation Barriers during the COVID-19 Pandemic : The Case of Indonesia. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*. 2020. № 16(7). em1860. <https://doi.org/10.29333/ejmste/8240>

17. Saliceti F. Educate for Creativity : New Educational Strategies. *Procedia – Social and Behavioral Science*. 2015. Vol. 197. P. 1174–1178.

Reference

1. Veremchuk, A. (2012). Problemy i perspektivy dystantsiynoho navchannya u VNZ Ukrayiny. *Psykhologo-pedahohichni problemy sil's'koyi shkoly*. (43(2)). 19–27.

2. Havrylyuk, N. M. (2020). Ohlyad modeley, pryntsyypiv, form i metodiv dystantsiynoho navchannya. *Innovatsiyna pedahohika*. (30(2)). 127–130.

3. Hrybok, N., Chopyk, R., Zakaliak, N. (2017). Monitorynh sformovanosti kultury zdorovia studentiv pedahohichnoho universytetu. *Human health: realities and prospects. Monographic series. (2), "Health and Environment"*. Drohobych : Posvit. 348–359.

4. Kabak, V. V. (2016). Osoblyvosti vprovadzhennya tekhnolohiy dystantsiynoho navchannya u protses pidhotovky studentiv komp'yuternykh spetsial'nostey tekhnichnoho VNZ. *Pedahohichni nauky* : zb. nauk. pr. (LXXII(2)). 144–148.

5. Korzan, T. I., Smirnova, L. M., Pavlos', H. V., & Zelikova, T. I. (2021). Korektsiynny vplyv na stan psykhofiziologichnykh funktsiy studentiv u fizychnomu vykhovanni zasobamy dystantsiynykh tekhnolohiy. *Naukovyy chasopys Natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Dragomanova. Seriya 15 : Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoy kul'tury (fizychna kul'tura i sport)*. (3(133)). 61–65.

6. Korol', O. S., Khrypach, A. H., Zalisko, O. K., & Zelikova, T. I. (2020). Formuvannya zdorov'yazberezhuval'noyi kompetentsiyi studentiv u protsesi fizychnoho vykhovannya zasobamy dystantsiynoho navchannya. *Naukovyy chasopys Natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Dragomanova. Seriya 15 : Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoy kul'tury (fizychna kul'tura i sport)*. (7(127)). 95–99.

7. Kukhareno, V. (2015). Systema dystantsiynoho navchannya universytetu. *Teoriya ta metodyka navchannya matematyky, fizyky, informatyky*. (XIII (3 (37))). 220–233.

8. Luk'yanenko, V. V., Vadas'ka, S. O., Korbut, O. H., & Svyrydova, L. H. (2021). Pedahohichni bar'yery dystantsiynoho navchannya pid chas pandemiyi Covid-19 (mizhnarodnyy dosvid). *Innovatsiyna pedahohika*. (32(2)). 189–193.

9. Oryshchyn, T. M., Vavryk, T. O. (2020). Dystantsiyna osvita u vyklykakh suchasnosti. *Innovatsiyna pedahohika*. (29(2)). 188–192.
10. Sahan, N.T., Zayats', L.M., Zhurakivs'ka, O. YA., Antymys, O. V., Dutchak, U. M., & Mis'kiv, V. A. (2021). Dystantsiyne navchannya v medychnomu vuzi – realiyi s'ohodennya. *Innovatsiyna pedahohika*. (31(2)). 153–156.
11. Snitovs'ka, O. Y., Tsaryk, H. M. (2021). Vykladannya medychnoyi terminolohiyi pid chas vyvchennya anhliys'koyi movy v umovakh dystantsiynoho navchannya za dopomohoyu platformy dlya provedennya onlayn-zanyat' ZOOM. *Innovatsiyna pedahohika*. (31(1)). 161–164.
12. Shunevych, B. I. (2008). Rozvytok dystantsiynoho navchannya u vyshchiy shkoli krayin Yevropy ta Pivnichnoyi Ameryky : dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.01. Kyiv. 509.
13. Yastrebova, V. YA. (2020). Vykorystannya elektronnykh resursiv u zmishaniy modeli navchannya. *Innovatsiyna pedahohika*. (30(1)). 188–191.
14. Yatsyna, O. F. (2021). Formuvannya profesiyanoi kompetentnosti studentiv v umovakh dystantsiynoho navchannya. *Innovatsiyna pedahohika*. (31(2)). 84–92.
15. Quadri, N. N., Muhammed, A., Sanober, S., Qureshi, M. R. N., & Shah, A. (202). Barriers effecting successful implementation of e-learning in Saudi Arabian universities. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*. (12(06)). 94–107. <https://doi.org/10.3991/ijet.v12i06.7003>
16. Mailizar Almanthari, A., Maulina, S., Bruce, S. (2020). Secondary School Mathematics Teachers' Views on E-learning Implementation Barriers during the COVID-19 Pandemic : The Case of Indonesia. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*. (16(7)). 1860. <https://doi.org/10.29333/ejmste/8240>
17. Saliceti, F. (2015). Educate for Creativity : New Educational Strategies. *Procedia – Social and Behavioral Science*. (197). 1174–1178.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2020.6K(135).43

УДК 796.4.071.2-048.38

Юдіна Х.В.
викладач циклової комісії легкої атлетики
Івано-Франківський коледж фізичного виховання
Національного університету фізичного виховання і спорту України
Давидюк І.В.
ст.викладач кафедри теорії і практики фізичної культури і спорту
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
Кевпаніч В.В.
старший викладач кафедри фізичного виховання
ДВНЗ "Ужгородський національний університет", м.Ужгород

ФІЗІОТЕРАПЕВТИЧНІ МЕТОДИ ПАСИВНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЛЕГКОАТЛЕТІВ-ХОДАКІВ

У статті розкривається актуальне питання застосування різних сучасних засобів, які сприяють швидкому перебігу процесів відновлення. Це допоможе у підготовці спортсмена і підвищуватиме ефективність тренувань.

Виходячи із висвітлених особливостей діяльності легкоатлетів що спеціалізуються у спортивній ходьбі, типових травм притаманних даному виду спорту, а також фізіотерапевтичних засобів та видів відновлення які застосовуються в спорті, було запропоновано на розгляд декілька сучасних девайсів, які можна використовувати для термінового відновлення спортсменів.

Основними умовами вибору даних приладів була відповідність загальним принципам фізичної терапії щодо використання засобів відновлення спортивної працездатності. А також, вони дозволяють враховувати індивідуальні особливості організму спортсмена; є портативними і простими у використанні.

У статті підтверджено дані що раціональне використання сучасних методів і засобів відновлення є важливим для ефективності тренувальних програм, попередженням перетренованості, створення оптимального часу відпочинку після фізичних вправ, що в свою чергу впливатиме на поліпшення підготовки спортсмена та досягнення високого результату

Ключові слова: відновлення, травматизм, фізична терапія, спортивна ходьба, тренувальний процес.

Yudkina H., Davyduyk I. Kevpanych V. Physiotherapeutic methods of passive recovery of walking athletes.

Intensification of the training process makes various changes in the state of the psycho-emotional sphere, cardiovascular and neuromuscular systems, causing in addition to the development of fatigue, overexertion, «overtraining», increased injuries in athletes.

The purpose of the article is to identify and substantiate effective physiotherapeutic methods of devices for passive recovery, which will contribute to the rapid return of the athlete's body to optimal working condition.

The article reveals the topical issue of using various modern tools that promote the rapid process of recovery. This will help prepare the athlete and increase the effectiveness of training.

Based on the highlighted features of the activities of athletes specializing in athletic walking, typical injuries inherent in this sport, as well as physiotherapy and recovery techniques used in sports, it was proposed to consider several modern gadgets